PETRE ISPIRESCU

ALEODOR ÎMPĂRAT

PETRE ISPIRESCU

ALEODOR ÎMPĂRAT

(text prescurtat)

EDITURA ION CREANGĂ, BUCUREŞTI, 1977

Copertă și ilustrații de
COCA CREȚOIU-ȘEINESCU

A fost odată un împărat de care se îndură norocul tocmai la bătrînețe, cînd dobîndi un drag de copilaș pe nume Aleodor. Și

cînd fu să moară împăratul, îi spuse feciorului său nu care cumva să se ducă să vîneze pe moșia lui Jumătate-om-călare-pe-jumătate-de-iepure-șchiop, că nu va scăpa nepedepsit. După moartea tatălui, Aleodor se urcă în scaunul tătîne-său. Deși era copilandru, cîrmuia țara bine și toată lumea era mulțumită de el.

Într-o zi, nu știu cum făcu, dus fiind pe gînduri, că alunecă și călcă pe pămîntul pocitului de om. Îndată se pomeni cu slutul înainte cerîndu-i să-i aducă pe fata lui Verdeș împărat, altfel îl face rob. Și Aleodor n-avu în-

cotro și plecă. La marginea unui eleșteu o știucă se zbătea de moarte și el o ajută, aruncînd-o în apă.

Știuca îi dădu în dar un solzișor. Se mai întîlni cu un corb, ce avea o aripă ruptă, și-l îngriji.

Corbul îi dete în schimb o peniță. Mai încolo dădu de un tăune și-i fu milă să-l strivească, iar tăunele îi dete un pufușor din aripă. Ajuns

la Verdeș împărat, acesta se învoi să-i dea fata. Numai că pentru asta el trebuia să se ascundă cum va fi știind mai bine ca ea să nu-l

afle. Scoase deci solzul de pește, se gîndi la știucă și se prefăcu îndată într-un cosăcel ascuns în fundul mării. Fata luă ocheanul și îl zări. A doua oară corbul îl prefăcu în pui de corb și-l duse pînă la vîntul turbat. Dar fata iar îl găsi. A treia oară tăunele îl făcu o lindină și îl ascunse în părul fetei care-l căută cu ocheanul toată ziua și nu-l găsi. «Te simt pe aproape, dar nu te văd. Tu m-ai biruit, a ta să fiu», zise fata.

Cînd o duse slutului, fata se cutremură de scîrbă și nu-l voi de bărbat cu nici un chip. Atunci spurcăciunea, văzînd și văzînd

că nu are cum să-și împlinească dorința, de ciudă, plesni, iar Aleodor își întinse stăpînirea și peste moșia lui Jumătate-de-om-călare-pe-jumătate-de-iepure-șchiop. Apoi o luă de soție pe fata lui Verdeș împărat și trăiră în fericire pînă la adînci bătrîneți.

Lector : IOANA RICUS
Tehnoredactor : ELENA GĂRĂJĂU

Dat la cules : 9 II 1977 ; Bun de tipar : 28 V 1977 ; Apărut : 1977 ; Comanda nr. : 1302 ; Tiraj : 200 000 ; Banderolat : 180 000 + casetă 20 000 ; Coli de tipar : 4.

Tiparul executat sub comanda nr. 26 la Întreprinderea Poligrafică „BANAT", Timişoara, Calea Aradului nr. 1.

EDITURA
ION CREANGĂ

Set 8 buc. Lei 5.